

המורדים גרסת

המציאות @ דורין רוטנשטיין רובין

חופשי זה לגמרי לבד

כדי לברר איך נראים באמת החיים בפנימייה, ולבדוק מה גורם לנערים ונערות לזוותר על הבית, על הקרבה למשפחה ועל הסביבה הנוחה - ולצאת למסגרת לא קלה כמו פנימייה, ישבנו לשיחה עם שלושה תלמידי פנימייה: מיכל צברי (18), תלמידה בפנימיית "צפירה", שהיא אולפנה לבנות בכיתות ז'-י"ב; מעין רחניס (18) ולב פטרוב (17.5), תלמידים בתיכון "יאסא" בירושלים, פנימייה שמיועדת לתלמידים מצטיינים בכיתות י"ב ובה ארבע מגמות - מדעים, מדעי הרוח, אמנות ומוזיקה.

כולכם יזמתם בעצמכם את המעבר לפנימייה. כיצד המשפחה והסביבה הקרובה קיבלו את ההחלטה שלכם?

מעין: "אני גרה בגליל העליון והיצע בתי הספר אצלנו די קטן. רציתי לעבור לבית ספר חדש בעיקר כדי לאתגר את עצמי, אבל לקח לי הרבה זמן כדי לשכנע את ההורים שזה נכון עבורי. בסופו של דבר, המשפחה שלי הבינה שזו החלטה נכונה שתקדם אותי".
לב: "ההורים תמכו מאוד בהחלטה למרות הקושי בכך שלא אהיה בבית. לדעתי, התגובה החיובית נבעה מכך שהם הכירו את הפנימייה וידעו שהיא טובה דרך אחותי, שלמדה שם לפניי".
מיכל: "גם במקרה שלי, ההורים היו שותפים להחלטה וגיבו אותי. לעומת זאת, מי שקיבלו את עניין הפנימייה בצורה טובה פחות הן בנות אחרות באולפנה שלא שייכות לפנימייה אלא חוזרות הביתה. הן חשבו שבנות הפנימייה הן מסכנות וחסרות בית, דבר שהוא כמובן ממש לא נכון, ולכן התייחסו אלינו אחרת ואפילו נרתעו מאיתנו".

איך נראה היומיום שלכם בפנימייה?

מעין: "אנחנו לומדים מהבוקר ועד שעות מאוחרות בערב. אחרי הלימודים מתקיימות פעילויות שעליהן אחראיות מנזרות ועדות של תלמידים שאחראיות על ההווה. בנוסף, יש פעילות כיתתית שבועית, שהיא קצת כמו שיעור חינוך, אבל יותר פתוח".
לב: "הפעילויות בפנימייה מגוונות מאוד, וכוללות הופעות של תלמידים ומסיבות. בנוסף, לפעמים יוצאים עם חברים לבלות מחוץ לפנימייה".

כשמגיעים ליתרונות שבחיים בפנימייה, יש תמימות דעים: מעין: "היתרון הגדול בפנימייה הוא שאתה נמצא עם החברים כל הזמן - זה נוח גם לימודית וגם חברתית. אנחנו מגובשים מאוד, והדוגמה הכי טובה לכך נמצאת בעיני בארוחות - כולם יושבים יחד, לא משנה השכבה או המגמה. יתרון נוסף בעיני הוא שיש הרבה שבירות שגרה - דברים ספונטניים או אירועים של ועדות".
לב: "אתה נמצא עם החברים שלך 24/7, אז תמיד אפשר למצוא מה לעשות או מישהו לדבר איתו. אני חושב שאנחנו יותר מגובשים מבית ספר רגיל - כמובן שיש קבוצות כמו בכל בית ספר, אבל לדעתי בפנימייה הן בולטות פחות, בזכות זה שחיים יחד".
מיכל: "אני אוהבת את זה שעושים הכול ביחד - גם ללמוד למבחנים וגם כיף וטויות, שיש הרבה מהם בפנימייה. החברות שלי מהפנימייה הן כמו אחיות עבורי ואנחנו שומרות אחת על השנייה: אם מישהו מתעסק עם מישהי מהפנימייה - הוא מתעסק עם כל הפנימייה".

ומה בנוגע לחסרונות?

מעין: "אחד החסרונות המשמעותיים הוא גם היתרון: אתה נמצא כל הזמן עם אנשים, ולפעמים נמאס לך ואתה חייב הפסקה וקצת זמן לעצמך, ואין לך לאן ללכת. הפרטיות מאוד חסרה לפעמים".

הייתם עוברים לפנימייה ונפרדים מהבית, מהחברים ומהסביבה? # יצאנו לבדוק עם בני נוער מה גרם להם לעשות את הצעד הממש לא שגרתית הזה # וגם - האם החיים בפנימייה דומים למה שכולנו מכירים מהטלנובלות והסדרות?

א י שם בשנות האלפיים המוקדמות, הטלנובלה הארגוניאית "המורדים" זכתה להצלחה מטאורית בישראל. כולם רצו להתלבש כמו מיה קולוצ', להיות בעלי חיוך כובש כמו פבלו בוסטמונטה, לדבר ספרדית שוטפת וגם - ללמוד בפנימייה היוקרתית "Elite Way School". מאז, הרבה סדרות נוער מצליחות עברו על המסך, ולרבות מהן היה מוטיב אחד משותף - הפנימייה. יכול להיות שיש משהו בשילוב של המגורים יחד וההורמונים של גיל ההתבגרות, שיוצר סיפורי אהבה מרגשים, חברויות אמיצות ולא מעט רגעים קומיים. לפחות על המסך, כן? אבל למעשה, במשך שנים, הדימוי של הפנימיות לא היה חיובי. ככלל, הן נתפסו כמוסד לילדים במצוקה או כדרך מוצא לבני נוער שפשטו לא הסתדרו בבתים שלהם. היום, לעומת זאת, המצב שונה בתכלית - ותוכלו למצוא בארץ פנימיות יוקרתיות למצטיינים, שלא קל להתקבל אליהן.

איתי בנוביץ', מנהל "יאסא" התיכון הישראלי למדעים ולאמנויות, מספר: "יאסא" הוא תיכון פנימייתי-ארצי שמיועד בראש ובראשונה לתלמידים שרוצים ללמוד ולאלו שנמאס להם לשבת בשיעורים ולצאת בהרגשה שלא למדו שום דבר חדש. אני חושב שכל מי שנכנס לבית הספר מיד מרגיש את האווירה המיוחדת. אווירה שמקבלת כל אחד ללא קשר לדתו, למוצאו, למגדר או לנטייה המינית. זהו מקום ייחודי הן מבחינת תהליכי הלמידה, הבגרות והיצירה שעוברים פה והן מבחינת ההווי החברתי. יש כאן קהילה מדהימה ובית אמיתי".

חיים בטלנובלה

מה דומה ומה שונה בין סדרות הפנימייה הפופולריות למציאות?
 לב: "אני חושב שאפשר למצוא קווי דמיון מסוימים, אבל בגדול אין הרבה דמיון. במציאות, החיים בפנימייה מרגשים ומלהיבים פחות ממה שזה נראה בטלוויזיה. בכל זאת, זו חוויה מיוחדת - פשוט לא בדיוק כמו שזה נראה בסדרות טלוויזיה".
 מיכל: "במציאות, בניגוד לסדרות, יש גם הרבה רגעים שפשוט משעמם".

יש מדריכים? מורים? ספרו לנו על הקשר איתם.
 מעין: "לכל כיתה יש מדריך ומחנך, שהקשר איתם קרוב יותר מאשר עם שאר המורים, והם קצת כמו אימא ואבא שלנו בפנימייה. הקשר שלי עם המדריך שלי הוא די קרוב, ואני מרגישה שאני יכולה לסמוך עליו בכל מה שאני צריכה, ושאני תמיד יכולה לדבר איתו".
 מיכל: "לכל קבוצה יש מדריכה שממש מלווה את הבנות - מעירה אותן בבוקר, מעבירה פעילויות ומשמשת גם כחברה טובה כשצריך".

ספרו לנו על חוויה מצחיקה מהפנימייה.
 מעין: "האמת היא שלא עולה לי משהו מסוים, אבל הרגעים הכי מצחיקים ביום, בעיניי, הם בארוחות: יש הפסקה מהלימודים ומדברים על מלא שטויות".
 לב: "היינו עושים כל מיני דברים לחדרים אחרים, כמו לשים תיון במקלחת, כדי שכשיתקלחו במים חמים ייצא תה, או להחביא להם דברים. כל חדר ניסה להתנקם בחדר אחר בדרך יצירתית כלשהי, וזה היה די מצחיק".

אם הייתה לכם אפשרות - הייתם בוחרים מחדש בפנימייה?
 מעין: "כן, אבל אולי במגמה אחרת".
 לב: "כן. אני חושב שזו חוויה שממש השפיעה על החיים שלי לטובה, וצברתי חוויות שאקח איתי להמשך".
 מיכל: "ברור! הבנות הן כמו משפחה עבורי, ומעבר לזה - החיים בפנימייה גרמו לי להתבגר מאוד להתפתח אישית וחברתית".

מיכל: "אני אוהבת את זה
 שעושים הכל ביחד - גם
 ללמוד למבחנים וגם כיף
 ושטויות, שיש הרבה מהם
 בפנימייה. החברות שלי
 מהפנימייה הן כמו
 אחיות עבורי
 ואנחנו שומרות אחת על
 השנייה: אם מישהו מתעסק
 עם מישהי מהפנימייה - הוא
 מתעסק עם כל הפנימייה

מיכל צברי

מיכל: "בנוסף, המרחק הגדול מהבית קשה, ולפעמים מתגעגעים. אני אישית קצת מפונקת, אז ההורים שלי היו מאוד מעורבים וביקרו אותי הרבה. מעבר לזה, אם אני רוצה לצאת עם חברות אני צריכה לקבל אישור יציאה, לא כמו בבית, ולפעמים זה קצת מעצבן".

למי הייתם מיעצים לעבור לפנימייה? למי לא?
 מעין: "לעבור לפנימייה מתאים לאנשים שמחפשים אתגר, שינוי או יציאה מהשגרה. לא הייתי ממליצה לעבור לאנשים שקשה להם להיות רחוקים מהבית ולא לראות הרבה את המשפחה".
 לב: "לדעתי, לכל מי שרוצה לחוות בית ספר בצורה קצת אחרת כדאי לעבור לפנימייה. אני משער שלא הייתי ממליץ למישהו שקשה לו להסתדר עם אנשים אחרים וצריך הרבה מרחב אישי ופרטיות, כי זה משהו שלא תמיד יש בפנימייה".